

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj
Négy házas péntekkor 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és többször
hirdetéseknél alku szerint a leg-
olcsóbb árértékűnek fel-
bélyegző minden különbeli-
kiérték 30 kr.

„Nyitár”-ban megjelölt közle-
mény minden péntekkor 20 kr.

Hirdetéseket felvételek a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER-
MAN H. útv. iróházában is.

Név nélkül vagy bérmentesül-
tekül küldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.

Kéziratok vissza nem
adotnak.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 fr.-kr.
Fél évre . . . . . 5 „
Negyed évre . . . . . 3 „50”

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény főcíme, Vacsor-
sai főcíme, a szerkesztőségbe
bérmentesen küldendő.

Előfizetési helyben
TIBORGYI K. LAJOS és IG.
OSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésben és a kiadóhiva-
talban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában és a postahivatalok
nyomdájában is.

A kandidáció.

(E-k) Ezt a szót találták ki akkor, mikor a magyar municzipiumra az első fejszevágást mérték. Ez volt a kiindulási pontja az önkormányzat lassu megülésének. A kijelölő választmányok szuverén joga teljesen megsemmisítette a választás szabadságát.

És hogy a kijelölési jog ide fejlődjék, természetes, hogy a kormánynak kedves dolog volt és teljes erővel igyekezett előmozdítani az ilyetén „jogfejlődést.”

Nem elég, hogy a törvény a főispánnak minden körülmény között biztosította a többséget a kijelölő választmányban; de annak hatalmát úgy interpretálták, hogy elhatározásai ellen nincs felszólalásnak, felelővételnek, jogorvoslatnak helye. Nincs még a legerőszakosabb törvénysértés esetében sem.

Ha tetszett, a kijelölő választmány kizárta a kandidációból a legkvalifikáltabbat is és kandidálta helyette a főispán és klikkje kegyenczét, ha mindjárt teljesen képtelen volt is az illető állásra.

Szóval a kandidáció nem azzá lön, a mit ez intézménytől a jóhiszeműek reméltek, t. i. a választó polgárság tévedésének korrekтивuma; hanem lön belőle egyszerűen a főispáni klikk hatalmi és kortes eszköze.

Most itt volna az alkalom, hogy a kormány, ha valóban tiszteli és pártolja az önkormányzati szabadságot, helyrehozza a kipótolja az 1870-ki törvény ebbeli hiányait. Hanem persze ehhez őszinteség és jóakarát kellene, nem pedig farizeizmus.

Mert nem egyéb farizeuskodásnál, mikor a kandidációs intézményt mai elfajulásában akérja a kormány fenntartani s ezt azzal indokolja, hogy a kijelölő választmánynak meg kell hagyni teljes diszkreczióját épen a közigazgatás és a nemzeti érdek szempontjából; meg kell t. i. hagyni azt a jogát, hogy ha valaki teljesen kvalifikált is, mégis kizárhassa a jelölésből jellem vagy pedig hazafias érzelmek indokából.

Hát jól van, hagyják meg ezt a korlátlan jogot. De legalább adjanak jogorvoslatot a lehető visszaélésekkel szemben. Engedjék meg, hogy ha a kijelölő választmány visszaél hatalmával és jellemében, hazafias érzelmében, valamint formai képesítettség tekintetében teljesen korrekt aspiránsokat kizárja a jelölésből: a közgyűlés, mely talán épen őt akarná megválasztani, orvoslást keresessen egy pártatlan bírónál, p. o. a Kurianál.

Mert ha a kuria elbíráhatja a választói jogosultságot: miért nem lehetne legfelsőbb fórum a tisztviselői választóhatóság kérdéseiben is?

Ezáltal meglehetne előzni a kijelölő választmányok visszaéléseit, anélkül, hogy a közigazgatás vagy a nemzeti politika érdekei csorbát szenvedjenek.

Mert ha egy aspiráns ellen jellemében, megbízhatóságában, munkaképességében vágó kifogást emel a kijelölő választmány: ezt bizonyára képes (és annak kell lennie, mert máskülönben igazságtalanságot követ el) mondjuk: képes az ilyen kifogást adatokkal támogatni. S ha ezt teszi, akkor bizonyára a Kuria is helybenhagyná kandidációját.

Vagy vegyük a nemzeti, a hazafiasági szempontot.

Vegyünk p. o. konkrét esetet: Szebenmegyéből.

Ha ott egy ultraszász, egy nyílt sulferájnos konkurrálna tegyük fel: az alispánságra, s ha a főispán a kijelölő választmányal kizárná őt a kandidációból és ha a kizárt aspiráns vagy a megyei bizottság többsége megfellebbezná a kandidációt: hát a kijelölő bizottság nem volna-e

képes adatokkal igazolni álláspontját a kuria előtt?

Hiszen a kijelölő választmány is csak tények, nyilatkozatok, külsőségek alapján hozhatja meg abbéli ítéletét, hogy valaki kizárassék-e a jelölésből vagy ne; s ha tények alapján ítélt és kell ítélnie eljárásában: miért ne lehetne azokat a tényeket igazolnia a kuria előtt is?

Oh de nem, nem ezek az indokok vezetnek igen gyakran a főispánokat és klikkjeiket, hanem igenis vezetnek: párt-politikai tekintetek, kortes-czélök és klikk-érdekek. Ezért nem lehet a kandidációs jogot korlátozni; mert hová lenne akkor a párturalom?

Országgyűlés.

(A képviselőház f. hó 7-iki üléséből.)
Hermann Ottó: Soha olyan subjectiv be-
terjesztést nem hallott, mint a minőt az elő-
adó tett, ki egyenesen az ellenzék ellen fordul, midőn egy fontos törvényjavaslatot ter-
jeszt a ház elé. Egyébként az előadó sophis-
máival lehető keveset szándékszik foglalkozni,
hiszen ugyis megfogja azokra kapni a czáfolat-
okat. Ezután a többség ellen fordul, mely oly
férfiakból áll, kik saját helyzetükkel meg van-
nak elégedve, s azt hiszik, hogy az ország is
meg van elégedve, pedig a szülő süket felel-
vel is hallja a nép jajgatását. (Igaz! Igaz! a
baloldairól.)

A ki a miniszterelnök taktikáját figye-
lemmel kíséri, az látja, hogy soha nem alkalm-
mazkodik a nemzet erős oldalához, nemzeti
erejéhez; hanem a hol erőt lát, azt gyengíteni
igyekszik saját politikája javára.

E törvényjavaslat nem jelent egyebet,
mint a nép felségjogának megsértését, még
pedig a legszentségtelenebb módon. A nép
elernyesztésének systematikus módszere ez!
Látott vidékről feljönni erős granitkockákat,
melyek a törvényhozás alapját képezték
volna; de itt letéredve, könnyen guruló
golyókká alakultak az ernyesztő, gyengítő mű-
helyben.

Csoportáltak a mult országgyűlés alatt is
egy javaslatot, mely az öt éves mandátumot
akarta behozni, alírták sokan az ellenzék
részéről is, de a javaslat mellett csak személy-
es indokokkal halott minden oldalról. Általá-
ban a mi parlamentünkben nem a tények a
cél, hanem a személyek harcainak. S ez
iskolát nem a miniszterelnök ur hozta-e be?
(Balról: Igen!)

A miniszterelnök taktikájából kilátszik,
mennyire tudja, hogy az ellenzék bizonyos
dolgozatban oldott kére gyanánt áll. S azt hitte
hogy most is ily eset fog előfordulni.

A curiai bírásokkal ellen szólott ő is,
de csak azért, mert nem akarta kitenni a bi-
róságokat annak, hogy esetleg pártszempont-
ból legyenek kénytelenek itélni hivatalos pres-
sióra. A faluzás vádját nem tartotta illónak az
előadói székről, de beismeri, hogy igenis men-
nek faluzni, mert ez kötelességük. Hanem ez-
zel szemben mi az, a mit a miniszterelnök
tesz, midőn a tanácsosait s embereit szétkül-
dözgeti az ország minden részébe? Hát ez
miféle faluzás?

Ha a parlament szolgailag elfogadja e
javaslatot s ha általában a parlament oly
szolgailag viseli magát, mint eddig, akkor el-
jön az idő, melyben a király egyszer csak
kiadja a rendeletet, hogy „képviselethez hal-
gass!” — A törvényjavaslatot nem fogadja el.
(Helyeslés balról.)

Margittay Gyula nem tartja helyesnek
utalni Anglia példájára akkor, midőn a kép-
viselői mandátum meghosszabbításáról van szó,
mert ott egészen más viszonyok vannak, mint
nálunk. Angliában a garanciák is megvannak,
a melyek mellett hosszabb idejű mandátum
fennállhat, de nálunk a választások tiszta ke-
resztül vitelére biztosíték egyáltalában ninc-
sen. A bíráló bizottságok működését nagyon
jól ismerjük. (Derültsg a baloldalon.)

Elnök figyelmezteti szólót, hogy a bíráló
bizottságot, melynek tagjai esküvel működnek,
ne gyanúsítsa eljárásában.

Margittay Gyula csak egy okot lát a
kormány részéről, hogy ezen javaslat betér-
jesztett és ez az, hogy ezután csak minden
5 évben kell kinyitni a zsidóknak a nagy
bugyellárisokat, hogy a választásokon a kor-
mánynak a többséget megszerezze, míg eddig
minden 3 évben kellett azt tenniük. (Derült-
sg.) Nem fogadja el a törvényjavaslatot.

Gullner Gyula: A szövegben forgó tör-
vényjavaslat alkotmányunk legfontosabb érde-
két érinti. Azt az elvet, hogy ez a nép
választói jogát csorbítaná s a népsouverainitás
ellen merénylet volna, kénytelen phrasissal
jelenteni ki, bármely oldalról hangzott légyen

is el. Az új törvényjavaslat a választói jogot
három évről öt évre reducálja a népre nézve
s szemben állítván e joggal a korona jogát,
mely szerint bármikor feloszthatja az ország-
gyűlést, világosan kitűnik, hogy a nép joga
reducaltatik, a javaslat által, mert ezentul csak
minden öt évben változthatja meg az ország
sorsáról intézkedő testületet.

Ha a választási mozgalmak itt-ott el-
fajulnak, úgy hogy rendes intézkedésekkel ellen-
szabályozni s orvosolni nem lehet, ha az állam-
rendet látván veszélyeztetve, — akkor ő is az
állam racion szempontjából helyeselhetné az
oly intézkedéseket melyek közé tartozik a
törvényjavaslat. De az államrend felforgatását
sehol sem látja, így nem látja a törvényjavas-
lat jogosultságát. Nem talál okot arra, hogy a
nép joga megszorításassék, így tehát az egész
javaslatban nem lát mást, mint reactionarius
törékvést. (Helyeslés balról.)

Sorba veszi ezután a szónok azon indo-
kokat, melyeket a törvényjavaslat mellett fel-
hozta. Az első indok a választási visszaélések
kisebbitése. Nem tagadja a visszaélések léte-
zését, de ezek orvoslását más eszközzel is
lehetőnek tartja, mint a mandátum meghosz-
szabításával. Sőt ezeken a törvényjavaslat egy-
általán mit sem segít. Mig minden erkölcsi
alapot nélkülöző választások igazoltatnak, míg
a visszaélések hősei megjutalmaztatnak: addig
a bajokon segítve nem lesz, ha tíz évre hosz-
szabítják is meg a mandátumot.

A második indok, mit felhozta a javas-
lat mellett az, hogy több idő maradjon az ország
ügyeinek elintézésére. A szóló nem abban
találja a főczélt, hogy sok törvény hozassék,
hanem hogy jó törvények hozassanak. Külön-
ben a nyugalmasabb s üdvösebb munkálkodás
czéljából nincs szükség öt évre, három év
aatt is lehet eleget dolgozni s ha ezt nem
teszi a ház, az a kormány hibája.

A harmadik indok az volt a törvényja-
vaslat mellett, hogy a megerősített főrendi-
házzal szemben a képviselőház ereje és te-
kintélye is aránylagosan emeltessek. A szóló
ezt sem tartja helyes indoknak. S általában
úgy látja, hogy sem maga a kormány sem a
bizottság nem tudtak igazi nyomós indokokat
felhozni a javaslat mellett, melyet e szerint
jogosultnak s elfogadhatónak nem is tart. A
választások tisztaságát biztosító törvényjavi-
slatokra volna szüksége s nem a mandátum
meghosszabbítására.

A kormány szereti magát reformernek s
szabadelvűnek nevezni. Angliában is az ugy-
nevezett szabadelvű kormány hozta be a het-
éves madatumot, de bizonyára titakozták a
mi szabadelvű kormányunk, ha az akkori kor-
mánnyal összehasonlitanánk. Az a kormányel-
nök, ki most reformer és szabadelvű szüben
akar feltűnni, 1872. febr. 22-én, mint ellen-
zéki ember a következőképp nyilatkozott:
(olvas.)

„Ha a törvény úgy a mint fekszik, elfo-
gadatik s öök a mellett maradnak, hogy ma-
gukat reformernek s szabadelvűeknek neve-
zik: akkor az elfogulatlan ember kettő közül
csak egyet fog mondhatni, vagy azt, hogy Ma-
gyarországon volt egy kormány és egy párt,
mely nem tudta azt, hogy mit tesz e szó re-
form és ezen szó szabadelvűség vagy azon
másodikat, hogy volt egy kormány és egy párt,
mely mondjuk elég ügyes volt a reform cím-
mén a szabadelvűség köpenye alatt csusztatni
be az ország alkotmányába a reakció mérget.”

Tisza Kálmán miniszterelnök: Igaz, de
miféle törvényről mondtam én azt?

Gullner Gyula: A választási törvény tár-
gyában kifejtett nagy vitában. Nos, most
ugyanazon dolgokat lehet a mai kormány el-
len mondani. A szövegben levő törvényjavaslat
a nép jogának apaszását involválja, tehát
nem fogadja el. (Helyeslés az ellenzék részéről.)

Tisza Kálmán miniszterelnök mondja a
többi között: Nálunk pedig abban, hogy nem
osztályok szerint oszlik el a nemzet, oly mó-
don, mint a t. képviselő ur említette, hogy
nincs külön osztálya az ingó vagyonnak, külön
az ingatlanok s hogy mindezen osztályok nem
állnak egymással szemben, megvallom, t. ház,
hogy például az ingatlan tulajdonosai és az
ingó vagyon birtokosai nem állanak egymás-
sal szemben, hanem együtt állnak, és én ebben
sem politikai hátrányt, sem veszélyt, hanem
előnyt látok. (Igaz! Ugy van! jobbról.)

A t. képviselő ur mindenképp előtt tiltá-
kozott a közvéleményre való hivatkozás ellen
és azt mondotta: itt fekszenek-e körvények a
képviselethez asztalán! Én azt hiszem t. ház,
hogy azoknak létezésére, vagy nem létezésére
egyáltalában nem lehetne hivatkozni, még az
ország közvélemény felderítése czéljából
sem; de ily kérdéssel szemben, mely a vá-
lasztó kerületekben a választások előtt és
után, illetőleg a képviselők által, igen nagy-
számu képviselők által és igazán pártkülön-
ség nélkül, meg volt beszélve hol egyik hol

másik irányban; azt hiszem, hogy mindenki
nyerhetett tájékozást ép azon a helyen, mely
itt tájékozást adni a leghivatottab forum volt.

Még kettőt neheztelt a képviselő ur az
indokolásban, melyet beadtam. Az egyik az,
hogy hivatkoztam arra, hogy 1881-ben párt-
különbség nélkül aláírásokkal kivánták az öt
évi cyclus behozatalát. En t. ház, mint a do-
log historicumát előadtam ezt is; de nem
mondottam, hogy azért terjesztem be a javas-
latot, mert hiszen, ha ezért akartam volna
beterjesztetni, hozzájárultam volna már akkor,
hogy terjesztessék be; de nem tartván akkor
helyesen választottnak az időt, talán a képví-
selő ur is tudja, hogy ép én voltam az, a ki
kértem, hogy azon betérésztés elmaradjon.
De, t. ház, akkor még az a szerencsem is
volt, — és ezt azoknak felelem, a kik csodál-
koznak, hogy épen én nyujtom be ezen javasla-
tot — az az örömem is volt — mondom —
hogy mielőtt tudták volna, hogy én elhalasz-
tom a dolgot, ékes vezércikkék jelentek meg
az én takticámról. (Derültsg), mely szerint,
a mit magam nem merek indítványozni, mint
a ki mindig igyeksem kibujni a felelősség
alól, azt a képviselők hátán akarom behozni.
Hát nem így történt; beadtam magam a be-
nyújtásért elvállalom a felelősséget, kiki sza-
vazzon fölötte saját lelkiismerete szerint. És
csak azt jegyzem meg, hogy tökéletesen igaza
van a képviselő urnak abban, hogy ha valaki
alírta is azon indítványt ezelőtt négy évvel,
az nem kötelezheti őt ma; mert a politiká-
ban változott viszonyok között változnia kell
a nézeteknek is. (Zaj. Mozgás a szélsőbalol-
dalon. (Élénk helyeslés jobboldal.)

En elismerem azt, akármennyire tessék
is a hitehagyó, vagy eltárgadó elnevezéssel
illetni, — ismétlem, a mit már mondtam egy-
szer, de mondani fogom mindig, hogy igenis
a ki közbejött fontos események nélkül vagy
magánérdekben változtatja nézetét, az hitvány
ember (Élénk mozgás). De aki, ha a viszonyok
meggyőzték arról, hogy valamely nézete téves
volt, és azt nem meri bevallani, csak azért,
hogy ne váltohassék: az nem elég jó hazafi.
(Élénk tetszés és helyeslés jobboldalon. Moz-
gás. Zaj a szélső baloldalon.)

— A népfelkelés szervezéséről szóló
törvényjavaslatot a kormány siettetni, hogy
lehetőleg gyorsan törvényerőre emelkedjék. E
siettséget beavatott körökben a keleti kérdé-
ssel hozták összeköttetésbe, mert főleg az
esetben, ha monarchiánknak Szerbiát meg
kellene szálnia, egy Oroszországgal folytatandó
háboruban okvetlen szükség van, hogy a hely-
őrségi szolgálattal, egy a katonai intézeteknél
legyen egy katonai fegyelem alatt álló csapat,
mely a honvédséget helyettesítheti. A népfel-
kelés felállítását meg az 1868-iki véderőrdől
szóló törvény rendelte el, ezeideig azonban
nem tettek eleget az utasításnak. Ausztriában
a népfelkelés már régen szervezve van, s a
keleti események újabb fordulata folytán többé
mi sem nélkülözhetjük.

A forrongó Balkán.

Nistól megerősítik, hogy pénteken és
szombaton a szerbek és bolgárok
közta pró csetepatek folytak.
Félhivatalosan híresztelik, hogy Szerbia ulti-
mátumot intézett Bulgáriához. Azt Koka Milo-
vanovics alezredes szombaton vitte el Pirobta.
Az ultimátum szerint, ha Szerbia feltelietei el
nem fogadtatnak, harminczhat órával Milova-
novics megjötté után az ellenségeskedések ujra
megkezdődnek. A p o r t a a Szerbia és Bul-
gária közti esetleges bekeakudozásokra vonat-
kozálag a hadviselő feleknek bejelentette eb-
beli jogigényét, hogy az utóbbi érdekében, mint
Bulgaria szuverén ura, közbe akar lépni. Ez
igenyeről a porta a hatalmakat is értesítette.

Diplomáciai körökben azt hiszik, hogy
a fegyverszüneti tárgyalások sikerre vezetnek,
mert egyik fel sincs teli hadjáratra ekeszülve
A szerb kormánykörökben is a bekéssőbb fel-
gás kezd érvényre emelkedni. Híre jár, hogy
Sándor fejedelem összes csapataival már kivult
Pirotból s a szerb hadállásokkal szemben
foglalt állást, melyek ellen a támadást legkö-
zelebbre várják.

A Pol. Korr. pétérvári levelezője hossza-
sabban értekezett egy kiváló orosz államférfi-
val, s ez alkalommal azt tapasztalta, hogy Sándor
fejedelemnek az orosz hadseregéből való
kitérését a legmagasabb politikai körökben is
elhamarkodott és czelszerűtlen lépésnek tekin-
tik s azt a legnagyobb mértékben sajnálják.
Beszélnek, hogy a czár a legközelebbi kínáko-
zó alkalmat meg fogja ragadni, hogy a fejede-
lmet rehabilitálja.

A szláv jótékonyági egyesület legutóbbi
ülésén, nagy tetszést aratott Potanow bizott-
sági tag beszéde, ki meghatóan ecsetelte a
magyarországi főtöknek a magyarok által való
üldöztetését (!) Az ülésen Ignatieven és Cser-

CH H.
és gépkazán-
...
Küldetnek.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
PÉNERVÁR
...
1871-ben.

ZOKLEVÉL
1871-ben.

najevén kívül Josenheim és Daugerville tábor-
nokok is jelen voltak.

A porta és Szerbia. „A porta Belgrá-
rdában kiállítottoktatja, hogy oly
oly szerb-beigárgyezzség, mely a
porta beavatkozása nélkül fo-
gná létrejönni, érvényesség-
reigényt nem emelhet.” Szerbia
szóval, hogy tisztelben tartja a szul-
tán szuverén jogait, most azonban csak a fey-
vernnyvás fölteteleinek megállapításáról van
szó; figyelmezteti a portát, terjesztene ki fi-
gyelmét arra a körülményre, hogy rumé-
liai csapatok is szerepelnek a
hadjárásban, mi Szerbia helyzetét kü-
lönösen a hadviselés szempontjából kompli-
káltá teszi.

Külföldi hírek. Az angol választások
végleges eredménye szerint a liberálisoknak a
konzervatívok és a parnellisták fölötti abszo-
lut többsége valószínűleg 8—10 szavazat lesz.
— A zsidók az angol parlament-
ben. Az angol képviselőválasztásoknál 18
zsidó jelölt állították fel. Eddig megválasztá-
ttak: báró Goldsmid Julián, Simon Serjant,
Montagu Samu és Kohen Arthur liberálisok;
báró de Worms, Kohen Lionel és Isaac Pál
s Kowen alezredes konzervatívok. Még nincs
elődöntve b. Rothschild Ferdinand, Dawis Ed-
mund ezredes és sir Falk Fülöp választása.
— A francia kamara. A kamara
385 szavazattal 174 ellenében elhatározta,
hogy tárgyalás alá veszi azon indítványt, mely
a gabona és marha behozatalt vámjának újabb
emelését célozza. A földművelési miniszter
nem ellenzte a határozatot, kijelenté azon-
ban, hogy föl kell vetni a kérdést, vajjon a
legutóbbi emelés után célszerű-e a vámokat
uiabban emelni, a nélkül, hogy ez irányban
tapasztalatok szerzették volna. Franciaország-
nak — ugymond a miniszter — néhány jó
éve volt, de a rossz esztendőkre is tekintet-
tel kell lenni és a külföldi terményeket nem
szabad elidegeníteni a francia piacra. Mint a
Havas-ügynökségnek Kairóba távirják,
Tefwik pasa kedve, midőn arról érte-
sült, hogy az oroszok Maszsuat-birtokukba
vették, elégedetlenségnek éretek hangon adott
kifejezést és tüstént értesítette a
szultánt a történetekről.

**Az igazságszolgáltatás megrendszá-
bályozása.**

Debreczen, decz. 9.

A hírlapot olvasó közönség előtt ismer-
etes már hogy a m. kir. belügyminiszter, a
f. é. november 21 én kelt „köztörvényhatósá-
gokról” című törvényjavaslatot terjesztett be
az országgyűléshez; ezen törvényjavaslat IV.
fejezet 54 §-a, a főispán hatáskörét következő
kép állapítja meg:

„A., a törvényhatóság területén működő
állami közegeket illetőleg: „azok eljárására
vona/közölg az illetékes miniszterhez jelen-
test tehet, s annak felszólítására ezt tenni
köteles is, mely végből bármely állami közeg-
től egyes konkrét esetekre vonatkozólag felvi-
lágoztatásokat kívánni van jogosítva, ha a ve-
zetése alatt levő törvényhatóság területén eme
„közegeknél az előléptetés, vagy új kinevezés
esete fordul elő, — jogosítva van javaslatot
„tenni, ha pedig fontosabb állományok betöltésé-
ről van szó, a főispán a vezetés alatt levő
„törvényhatóság területére, vagy ott előléptetni
„szándékolt egyénre nézve, az illető miniszter
„által meg is hallgattatik, a midőn netán fen-

„forgó észrevételeit 8 nap alatt előterjeszteni
„köteles.”

Ezen intézkedés, homiokegyenest ellenke-
zik az 1869. évi IV. t. cz. 1 §-ában foglal-
takkal, melyben határozottan kimondatik, hogy
„Az igazságszolgáltatás a közigazgatástól elkü-
lönítetik. Sem a közigazgatási, sem a bírói
hatóságok egymás körébe nem tartozhatnak.”

Ennek ellenében, a javaslat intézkedésé-
vel az igazságszolgáltatás teljesen beolvaszta-
tik, sőt határozottan alárendeltetik a közigaz-
gatásnak, s azzal együtt — ha esetleg tör-
vénynyé válnék, mitől Isten óvja meg a mai
állapotában is elég szerencsétlen igazságszolgá-
ltatást — a bírói függetlenség, az intézke-
déseknél a bírói belátás, a kinevezéseknél a
törvény által előírt képzettség, az ezt igazoló
s ez időszertit törvényszéki ajánló jog, a bí-
roságok oknelküli át nem helyezhetőe stb.
egy szóval az igazságszolgáltatás függetlenségé-
gely mennyire illuzóriussá válik, azt bizsem,
ezt nem szükséges bizonyítani.

Ily intézkedést, mely az alkotmányos
állambatalom egyik legfőbb tényezőjét, —
melynek működése, az összes állampolgárok,
egy köz, mint magán jogába behatol s azok
élete és vagonya felett határozni van hivatva
— egyszerre alapjában megintatja, azt a leg-
nagyobb bizonytalanságnak és a legutóbbi
önzésnek szolgáltatja ki, — jogállamban be-
hozni soha, még rendőr államban is a legna-
gyobb szükség parancsolta okokból szabad.

Az igazságszolgáltatásnak ily nagy mérvű
és örökös gyámság alá helyezését maga a mi-
niszter sem tudja — legalább az országgyűlés
közigazgatási bizottsága ülésében nem tudta
— egyetlen okkal sem támogatni; de épen
ezen nem okolás mutatja, legjobban meg, hogy
azon javaslat tulajdonképen mi okból készült,
azan oknak vizsgálatát azonban, mely nem le-
het más, mint politikai, nem tartozzon az ut-
tal jelen cikk keretébe, teljesen mellőzöm,
csak is annyit jegyzek meg, hogy nem lehet
szerencsétlenebb igazságszolgáltatást még csak
képzelní sem, mintha azt, vagy annak köze-
geit a szélnél is változóbb politika mértéké-
kével mérük.

De jelen cikknek más czéja van, mint
csak elítelni azon idézett javaslat szakaszát,
mélhet már ugy is elítélt az egész sajtó, s el
kell itélni az egész bírói és ügyvédi karnak,
s így azon elítéléshez csak hozzá járul; de
czéja legközelebről az, hogy felhívja a deb-
reczeni ügyvédi kamara választmányát, hogy
követve a budapesti ügyvédi kör és győri
ügyvédi kamara mindenesetre nagyon dicse-
rendő példáját, valahára adja már jelet léte-
lének, nemcsak a tagok megbírságolása és fe-
gyelmi büntetései közhírré tétele, hanem az
által is, hogy az ügyvédi kamarának tör-
vényben gyökerező véleményezési és javaslat
tételi jogát ismerve, de ismernie kell azon ves-
szélyt is, mely a hivatott javaslat által az
igazságszolgáltatást veszélyeztetni, mutassa ki
ismeretét, és hivatása magaslátán állását azzal,
hogy azon többesbör hivatott javaslatban foglalt
s az igazságszolgáltatás függetlensége ellen
tervezett merénnyel szemben, ugy az igaz-

ságot keresők, mint az azt szolgáltatók és sa-
ját érdekében is csak kötelességet teljesítve,
megmeri tenni a szükséges lépéseket.

Kovács Gábor
ügyvéd.

Gróf Teleki Sándor.

Gróf Teleki Sándor ezredes a tegnapi d.
u. négy órai vonattal érkezett meg Debrec-
zenbe. Az indóházban várta tisztelőinek és
barátainak tórzsckara. Ott voltak gr.
Vay Dániel, Simonffy Sámuel ügyv. ka-
marai elnök, Kiss Sándor, Koller nyug.
százados, Maróczy János, Pap György,
Boros Sándor, gr. Vay Dezső, Buda-
házi Andor, Nagy Gyula, több színművész és
10—12-aa helybeli lapszerkesztők és hir-
lapírók, ezek között — még a hetilapoktól
is, és még számosan. Midőn az érkező fának,
gróf Teleki Sándornak segítségével kilépett egy
első osztályú kocsi, felharsant az eljenzaj.
A társaság csakhamar az I. osztályú várte-
rembe vonult, hol mindenki szíve szerint üd-
vözte a varva-várt vendéget. Még volt hatva
mindenki, de a meghatottságot csak is a már
átélt szenvedések emlékezte idézte fel, mert
a nemes grófot most már erősen, vidáman lát-
hattuk viszont.

Teleki Sándor csakhamar a „Fehér Ló”
szállodába vonult s ott — rövid pihenés után
— már fogadhatta a látogatókat. Az ösze-
retes 3. számú szoba ez este valóságos bucsu-
járó helyet képezett. A látogatók közül meg-
nevezünk gróf Degeföld József főispánt
nejével, Simonffy Imre kir. tan. és polgá-
rjarmestert, Ajtai né Szabó Pepi urhölgyet,
leányával.

Bizonyos kellemetlen félreértések fele-
ritése végett említjük meg, hogy midőn belé-
pett ama bizonyos halálhírt közölt lap szer-
kesztője, a nemes gróf éppen a másik, szintén
felőle szóló koszorus cikket olvasta; Teleki
Sándor fölkel s több lépéssel előre haladva,
így szólította meg:

— Ma csak is önt fogadom
felállva. Jólesik nekem az Ön
jó indulata! Az Isten áldja meg!

A gróf akkor már elő volt készítve a
rea váro megiepitésre: a főiskolai theologiai
ifjúságnak, a Debr. Ell. című lap kezdemé-
nyezése és rendezése mellett létesült faklyá-
sznéjére. A várakozás percei alatt a társaság-
nak volt alkama tapasztalni azt is, hogy gróf
Teleki Sándor nemcsak testileg gyógyult fel,
de szellemének és kedélyének gazdagsága, hie-
res társalgó-képessége is a régi maradt.

A száznál több fáklásból s óriási nép-
tömegből álló menet hét órakor indult el a
főiskola udvaráról; az ünnepeket eljenezve s
a Magyar testvérek szép zenéje mellett érke-
zett a „Fehér Ló” elé. Midőn gróf Teleki
Sándor egy alakul megjelent, az ifjúság ne-
vében illyes Endre főiskolai senior mondta el
a következő beszédet:

„Méltóságos gróf ur!
Üdvöz légy közöttünk! Üdvöz légy a haza
szívében, jó Debreczen városában! Nemes ma-
gasztos lelked sugallatát követted, midőn al-
kalmat adsz tisztelőidnek helyrehozni egy ellen-
elkötvetett oly vétkeket, melyben nagy része
lehetett a fájdalomszülte meggondolatlanságnak,
de paránya sem az önfelédnek, vagy a mi
annál sokkal menthetlenebb a rosszakaratnak.
Örvendezek; ma a szív ünnepe! Gróf
Teleki Sándor ismét itt van közöttünk.

Ha a közelmúlt fátyolát fellebentjük, s
a jelen és múlt közt keressük a fonalat,
csodás világba tévedünk. Almodánk-e akkor
vagy most: játszik velünk tünde csalódás?
Gondolkozánk-e akkor, vagy talán most va-
gyunk hidegek, midőn lángolunk kellene?
Feleltük-e akkor méltóságunkat vagy talán

most nem vagyunk eléggé méltányosok? Nem
felelek rá! kérdezze meg kiki az ő szívét.
hívja segítségül a hideg gondolkodást s még
akkor is — akkor is rendületlenül áll a szí-
vüro való. Mi többel tartozunk Gróf Teleki
Sándornak, mint a mennyit ezuttal adhatunk
neki, mint a mennyit a hála, kegyelet tőlünk
megkövetel. És hogy ha ezt nem tennők, ha
gondolataiba mélyedni hagyók amaz ellene
elkövetett vétkek felett, bizony méltán mon-
dhatná reánk a nagy költővel: Közönyös a
világ!

Nem! e vád ne terhelje vállainkat, a
nagy férfit, kit visszaadott nekünk s a ha-
zának a szeretetteljes gondozás — a bölcs
isteni gondviselés, — gyógyítsuk s erejét visz-
szanyerni segítségül szívnk melegével, hogy
még sok idő múltán legyen szükségünk a költő
ama vigasztaló szavaira:

Nem hal meg az ki milliókra költi
Dus élte kincsét ámbár napja mul.

Üdvöz légy! Üdvöz légy közöttünk, s en-
gedd meg nekünk érzésünk nyilvánítását;
ha te szereted Debreczen városát, Debre-
zen s különösen ennek ifjúsága szereti, tisz-
teli benned a sokat tapasztalt férfit, a ge-
nalis isvót.

Mit szívünk mond, vegyük ajkunkra Eljen
Gróf Teleki Sándor!

Mondanunk sem kell, hogy beszéd egy-
két részét sajnálattal hallgattuk meg józ-
mosolylyal a borzasztó excommunicációt;
hiszen mi nem tehetünk róla, hogy az ifju
szónok engedte magát felhasználtatni ilyen
tréfára s nem gondolta meg, hogy örömet
ezzel a legkevésbé okozhatott annak,
a kit megakart tisztelni. Máskülöben ott, a
hol t. szónok ur, mélyeség-mély siri hau-
gon beszélt valami itt elkövetett „nagy
vétékéről”, mi a... nyul as bel i rablő-
gyilkosságra kezdtünk gondolni Sze-
encsére nem arról volt szó s szerencsére nem
lehet föltenni, hogy az ifjúságot mi, ennek
őszinte barátjai s szabad szó szrény har-
czosai, ha kell — oldalkon ne találjuk. Egy
szónokiat ha nem is rosszakaratu, de tapin-
talan tubuzósága még nem változtat a hely-
zetén.

Szép és lélekemelő volt viszont az ifju-
ság lelkesülése, melyel a holtak vélt s aztán
újra ép erőben viszont látott hőst és írói
környezet.

Tetőpontját érte el a lelkesülés, midőn
az ablakhoz lépett az ünnepeletnek fia, gróf
Teleki László; rokonszenves, meggyérő modoru
ifju mágus, ki rögtönözve mondta el a követ-
kező szép beszédet:

„Engedjék meg uraim, hogy a hála, az
elösmérés gyöngé szavait, még gyöngébb sza-
vakkal én tolmácsoljam.

Az elhunyt nagyokat a történelem, az
előket az utódok kegyelele koszoruzza meg,
de a sírból vissza tért, meggyengult férfit,
az elők szeretete gyógyítja meg.

Ha befórtatlan volt még a gyógyulás, ha
a seb még nem hegyedt be, akkor Debreczen
lelkis ifjúsága és érdeklődő közönsége nyujtja
az igazi gyógyító balszámot, a veszélyes sebre,
mert a szeretet orvosságát hozta.

Fogadják uraim az igaz szeretet őszinte
szavait az ősz férfi, ató!, kinek Debreczen
volt valódi Mekkája, hová örülni, busolni és
most gyógyulni mindig szeretettel jött.

A „DEBRECZEN” TARCZÁJA.

BÉLA. *)

(Költői beszély.)

Írta: Csécsli Imre.

Elhúnó dicsőség, vess lobbot az éjben!
Hadd lássam a multat a verődő fényben!
Hadd zengje az ének híret a csodáknak,
Harci dicsőségét búzka daliáknak!

Biboros székeben ül, hagyva magára.
Nagy szomorúságban lengyelek királya,
Jó órag Miciszláv, második e néven;
Nagy nehéz könyű forr haragos szemében.

Mint a sűrű felleg vadon bércek ormán,
Emészto gondolat sötétlik homlokán.
Hajh, nem jön erős szél fellegetpő karja,
A mi azt a borut onnan elzavarja.

Tartományá hangzik pártütés zajátul,
Koronája elvész és fenyé aláhull...
Elvész és oda lesz hire, dicsősége,
Rutul meggyalázva lengyel ekességé.

Gondot a királynak a pomerán szerzett:
Pártot út s ellene jön az álnok herceg.
Számítalan hadával im a lengyelk rontja,
Vért nyel a kies föld szomjuzó porondja.

Egy apród, gyermek még, szöke aranyhajja,
A király nagy gondját vidítaná dallal.
Gyöngé ujjai közt viharzik a hárfa,
De a hősi ének nem bat a királya.

*) A Szikszay-fele alapítványból jutalmazott pá-
lya-munka. Feloalvasta szerző a Csokonai-ünnepele-
n Székely.

Hagyd el, gyermek, hagyd el, hazudik a hárfa.
Nem néz már dicsőség a lengyel hazára!
Fejedelmi bölgynek gyökereim fereg...
Oh ne legyen az ugy, ne legyen ugy... félek!

Dobd el a szerszámot, hadd szünjön az ének!
Menj, vidd le parancsom: jöjjenek a vének
Fejedelmi tanácsba, székem elejébe,
Nagy, erős munkának elvegzésére!”

Sietett az apród hirt adni tanácsnak,
Jöttek azok, renddel, sug-túgva egymásnak,
Hőnk alá gyúrve nagy ménkü írások,
Majd azok segítik jó tanácsadások.

Rosktag termelők hó palást fődé be;
Arcukat burkolták komolyság kódébe;
Tisztességgel jutnak király elejébe,
Nagy erős munkának elvegzésére.

Hívtattunk bennetek, bölcsői a szónak,
És a mit szavunk elejtétek rónak,
Feleljetek arra: ránk s népükre támad
Pártütő hercege Pomerániának.

Mért lázd ellenünk? Mert becsültuk végig?
Mert soha egy szóval sem ártoittuk néki?
Dúl, eget, — már közel fenyeget a lárma,
Halálosendet hozni a lengyel hazára.

Ki tudja: eddig is lengyel vér ha omlott...
Elhalgat, de beszél a szem és a homlok.
Ott látszik sötéten leike borongása,
S átragyog szon a harag villámúléa.

„Felség” — szólás meghajol tanács szószólója —
„Siralmas állapot, de ki tehet rója?
Ur látogatása, — még fordulhat jóra —
Törvény ez és nincsen kivétel alóla!

Nincsen a lengyelnek karja, vezetője,
Még az ég sem akar már tudni felőle...
El kell vesznünk, el kell, keserű sors árja,
Hírünket, nevünket iszapjába zárja.”

„Zokszó, ne beszélj azt! — mond a király nyelve,
— Egy dühöthetlen osztol a lengyel fölkelve!...
Paripám, nyergel! — baj ebbe se essek! —
Vén fejem követni erős kötelesség!”...
„Nem uram, nem folség! lesz vezére hadnak,
Nem szükség a trónról leszállni magadnak,
Lesz vezére hadnak, de vére nem lengyel,
S nem fáj megvédeni magunk idegennel?”

Itt a magyar Béla, élüzte hazája,
Okos és szíve hős: vess te szemét rája,
Nagy Lengyelországnak nincsen oly vitéze,
Hadakat pusztít el kardja, kelevéze!...”

Atlát igazságnak a király e szónak,
Mondja szava hevért hiába valónak,
Arczára derű jön. „Megnyugszom im ebben,
S vigyéktek a hőnek ekes üzenetben:

„Szerencse hogy itt vagy! Dicsőség Istennek!
Lengyelek királya hitét veti benned!
Országát, ha mented: hercezség az ára,
Érdemes lesz szíved ifju leányára!”

Tünik a tú, kedvnek szép napja föl é hág,
Indúlnak a vének üdvözleli Belát,
Hirt adni a szóru, hogy a harcrot küzdje,
Vigan leng a szélben szakálluk estütje.

II.
Béla tölti napját szomorú magá:yban,
Tépi lelkét bánat idegen hazában.
Hányszor jut észbe szegény Magyarországnak,
Szíve dobbaná: hajh, csak oda vonzzák!

Álmát is elüzi a dicsőség álma,
Paripák futása, zúgó harci lárma.
Diadalt szerezve nagy erőssé tenni
Minden népek előtt azt, a mi most semmi!

Sasok élte, kedve: küzdeni a vészben,
Hisz a vér is megfagy henyé pihenésben!
Hát minek is akkor a kard napja, fénye,
Ha rút rozsdafóhók tapadnak följeje?

Im jönnek a vének, előtte megállnak:
„Hozzuk üzenetét felséges királynak:
Szerencse hogy itt vagy, — dicsőség Istennek!
Lengyelek királya hitét veti benned!

Készül föl a harczra, rúlyosak a perczek,
Reánk tör galádul pameroni herceg;
Im’ a trónt, ha mented: hercezség az ára,
S szíved érdemes lesz király leányára!”

Érti Béla s meggyúl a vér tüze arczán:
„Elmegek s ott leszek a pomerán harczán,
Nem a jutalomért, — ’sz van nekem országom,
De mert, hogy a harczban kedvem taládom!”

Igy a nemes bajnok elereszt öket,
Leikének a hirtől nagy örömi lönek.
Nagy örömi lönek, boldogság sugára
Süt fájó lelkének szomorúságára!

Szava is megcsendül, arczában mosolyogván,
„Enyém a dicsőség, enyém a borostyán!
Oh e boldogság föld a menyü üvé árva,
Enyém a széles föld leggyönyörűbb lánya!

Jó hazám, talán még szemed is rám veted!
Meglát ragyogásban ekes tekinteted!
A jövendő, mint könyv, lelkem előtt tárva:
Harsogja hatalmas zöld tengerek árja!”

(Folyt. köv.)

Az én szavaim gyöngésé-
sek Uraim azt a melegséget
síról föltámadt Lázár köztől
becsülhetetlen szeretét!”
A beszédet követő elje-
után, a fáklavirók két nagy-
tek el a a fáklavirók s azután
ünnepeletnek éltetése közben —

Helyi híre

* Föltényi Vilmos jubileum
Egy országszerte tisztelt, Debr-
nősen szeretett, derék színműv-
szinpadokra, hogy azon lámpák
az ünnepeletnek annyit szép eke-
be, még egyszer megköszönhesse
miért őt ezen város 25 éven át
egyszer e lámpák elé lép, hogy
tett, kedves debreczeni közönsé-
44 éves pályájától félszék bu-
44 év, csaknem félszázad! —
mondja, hogy nincs rutabán vala-
érdemek nélkül végig élt öreg-
ról azonban elmondhatjuk, hogy
tőlünk és koszorúitól s tétér
míót egy érdemekben, tisztelt
tetben egyaránt gazdag, hosszú-
dog férfit, hogy ezt elmondhatjuk
mikor bucsuzik, ezt hajlott kor-
tettel és ifju lélekkel teheti,
jubileumának öröm-kelyhébe üre-
kiszem vegyít! Így bucsuzik el
tőlünk és koszorúitól s tétér
fényes est után, hogy azontul
pihenjen babérain. Neje, a
Föltényiának, holnap találkozik
a világot jelentő deszkák s
akarta, hogy az örökifju
választott örökifju színműv-
keijönőtarus” ban, mint notárius
ezek lesznek utolsó szavai a fe-
elhagyás engem?...
hagyja ő el a hosszú éven át
társat és lélekben a szinpadot
oda kívüli az életben, melyben
szintén tiszteltre méltó szerep-
ran szoríthatjuk meg kezét, a sz-
az ő emléke ott marad épen és
Szép est leend a holnap, mely
első magy ar énekes, O dr
ságos közreműködése és Ajt
Pepi fellepte is. Siessünk holnap
mely azo este a kegyelet temp-
át. Legyen taps, eljenek, koszor-
ház, és az ovációknak bizon-
neme fog szolgálni arra, hogy
bucszó és jubiláló iránti rokon-
fejezést adjon. Ez lesz a nemi
szolgáit napszámának méltó ja-
pedig e mellett töltsek be pály-
tének legszebb, legkedvesebb em-
10-én tartandó estei éven Béla
kerületi főigazgató ur „Requie
(Órok nyugatom) című művet s
Béla tanár ur; utána pedig Ka-
ur olvassa „Házaselet” című
körön kívül álló közönség res-
Nándor ur gyógyzértárában te-
repti jegyek. A telovásas pont-
dóik. a kör j-győje.

* Tisza-ímadás. A főiskola
tanári szobában kitűgészettette a
képét, e szép példán írtbu-
a főiskola ifjúsági olvasókör biz-
függesztette a Tisza K. arczké-
terem falára, a II-ik Rakóczi
mellé, meg pedig (s ezt igen be-
fokete-sarga keretben. O temp-
Ezen államesinyt azonban ugy va-
hogy akkor hirdettek bizottsági
azon bizottsági tagok, kik e
elieazetétek volna, elfoglaltságukna
jelenhettek meg a bizottsági ü-
tudattak velők, hogy mily ind-
tétetni. Bentlako deakok beszél-
kor, a szellemek órájában, ily pá-
a két arczké között: Rakóczi:
tel mellem, te jesusitak nyugm-
Csak azért nagyságos fej-
peldából megtanulja az ifjúság,
tenni, az én példamból pedig me-
nőnek — nem kell lenni!”

* Ödrys Lehel és Dálnoki
pesti magyar királyi opera tagy-
ket ezen európai színpadon a
Föltényi-jubileumra képviselőül
estü gyorsvonattal érkeznek Debr-
Lehel a felvonásokokban, holnap
tekelt fog énekelni az „Álarcos
rodias” cz. operákól; valószínű-
zőnek óhajára nehány magyar
énekes. — Megemlítjük, hogy ne-
vesznők Sz. Priella Korneia
szép leveiben gratulált Föltényi-
* Nyilvános köszönet. —
mek-kert javára a legközelebb
ton tartatott tombola-sorsjáték t-
gyaihoz úv. Boros Ferenccz.
urnó két virágvasat, Beke László
virág-kosarkát, voltak szívesek
jótékony czél érdekében tett
nyokért fogadják mindketten há-
ket. — Hogy eme táncszertely e-
kölcsi és anyagi haszon tekintet

Az én szavaim gyöngésében ne keressek Uram azt a melegséget, a melylyel a sirból föltámadt Lázár közöni önöknek megbecsülhetetlen szeretetét!

Helyi hírek.

Foltényi Vilmos jubileumára készülünk. Egy országoszerző tisztelt, Debreczenben különösen szeretett, derék színművész lép holnap színpadunkra, hogy azon lámpák előtt, melyek az ünnepeltnek annyi szép sikerét ragyogták be, még egyszer megköszönhessük mindazt, a miért őt ezen város 25 évén át kedvelte. Még egyszer a lámpák elé lép, hogy viszont szeretett, kedves debreczeni közönségtől s immár 44 éves pályájától végkép búcsút vehessen.

Vendégülében. A (asztaltársához) Szeretnék dohányozni, milyenek itt a szivarok, B. Ha sőt iszik mellette az ember, megjárják. A. És a sör? B. Szivarozni kell hozzá, akkor csak hagyján.

Színház. Tegnap este Tóth Kálmán történeti vigjátéka: „A király házassága” adatot Különös, hogy míg kétes becsű darabok legálább félig, sőt néha egészen is megtöltötték a házat, addig tegnap a nézőtér csak úgy kongott az ürességtől. E darab pedig mind belbecsű, mind pedig a miatt, hogy ritkán van alkalmunk látni, megeredemle volna a telt házat. Nagy Lajos házasságát tárgyalja Erzsébettel, a boszniai bán leányával. A bonyodalmat az idező elő, hogy Fiori velencei hercegnő szeretne magyar királynővé lenni, s e célból felhasználta két udvari papot, kik alkirek terjesztése folytán arra akarják bírni a királyt hogy hagyjon fel a Velenczével folytatott háborúval s a cseh király ellen indítson hadat.

Házánk s a külföld. Erényörög egyesület. Irányi Dániel tudvalevőleg megpendítette az eszmét, hogy az erkölcsök emelése céljából, egy, az egész országra kiterjedő erényörög egyesület létesítessék. Ide vonatkozólag egy javaslatot is dolgozott ki, melynek tárgyalására számos képviselő és a magánélet több kitűnőségét meghívta. A meghívottak Pechy Tamás elnöke alatt tartottak első tanácskozásukat a képviselőház egyik termében. Irányi itt ismét elmondta, hogy mi a célja a tanácskozásoknak, azután pedig benyújtotta a létesítendő egyesület alata készített tervezetét. Hosszabb beható eszmecsere után a gyűlés egy négy tagú bizottságot küldött ki a javaslat tüzetes megvitatására véget. A bizottság tagjai lettek: Irányi Dániel, Horváth Boldizsár, Gondócs Benedek és Bartha Miklós.

Pikantéria a statisztikában. A Roma című újság, egy különben egészen komoly olasz lap, meglehetősen hihetőnek tetsző történetet beszél el egy Granata Magdolna nevű apulai parasztnőről. Ez az asszony összesen 62 gyermeket hozott világra, köztük 59 fiút, részint holtan, részint elevenen. — Első alkalommal — akkor már 28 esztendő volt, — csak egy fia született, de második alkalommal már egyszerre hat (!) fia, harmadszorra öt, azután három, és azután két leánya született egyszerre. 1873. okt. 25 diki óta 39 fia gyermeke született. A 62 gyermek közül 22 van életben. Granata Magdolna most is a legjobb egészségben van, noha csak a múlt hetekben született ismét egyszerre négy gyermeke. Vajon mikor lesz már ebből a Magdolnából — bűnbánó Magdolna?

Rövid hírek. Földrengés történtek e hó. 4-en delután Kopácson; a lökések nyugotról kelet felé vonultak erős földalatti moraj kíséretében. Az állatok közt nagy volt a riadalom a rengek alatt. — Hagymáz pusztit a szegeden állomásozó közös hadseregbeli csapatok közt. — Hadat üzent a „zongora-bacillus”-oknak a Weimar város tanácsa olyan módon, hogy rendeletet adott ki, mely szerint zongorázní csak csukott ajtók és ablakok mellett szabad. Soká eljen a derek varostanács. — Agyonlőtték a falurósszát az ablakoknál Nagy-Budamér baranyamegyei községben; az illető neve Prekoldrovac Száva volt s a falut igazgatóval évek óta rettegésben tartta. — 500 ezer frank tiszteletdíjat kötött ki magának Patti Adel európai bucsu körútjáért; a díj első felét Budapesten fogja megkapni a diva. — Agyonlötték magát Ersekújvárott egy Illing Béla nevű III-ik gimnáziumi osztályu tanuló. — Meggyuladtak a ruhái Renkin bécsi beiga főkonzulnak s az erkezet hírek egyike szerint a kaput egési sebekbe bele is halt; a szerencsétlenség keletkezésének okáról mit sem tudnak, mert a főkonzul egyedül volt a szobájában s csak kialsáira rohantak be hozzá és ott kivüle semmi sem egett. — A gyapjuapostol Jäger dr. egy nemes lap szerint 200 ezer márká osztaleket kap a vele szövetségzett gyapjujáraktól. — 60 ezer forintért vettek meg a Kubiinka-fele új antalgólyi üveggyárat a Kubiinka Geza kiskoru gyermekei részére. — Rabolók törték be a napokban Mrziavodica (Horvátország) község tethető lakójához s rejtendő kincsek után 3 ezer forintot raboltak el tőle. — Agyonvágta fejszével a felesége kedvesét Tenkén az ottani kovácsmester; az eset nagy szenzációt keltett a környéken. — Fehér bolle. Genuában egy tizenötösörös háziur halt meg, a ki végreudeleiben alitólád megbagyta, hogy lakói élethosszán lakhasanak házaiban — ingyen. Szinte hihetetlen. — Köteles Mihály, a magyar igazságszolgáltatás mártírja, előttét hálal kérvényt nyújtott be az igazságügyminiszterhez, a melyben a rabartási költségek megterítését kívánta, de a miniszter nem méltatta válasza a kérvényt Köteles most bír szerint a képviselőház elé fogja vinni az ügyet. — Letartóztattak egy jogászt Székesfehérvárott, mert az ottani betűvesőnél minden meghatalmazás nélkül „M. kir. adóhivatal Székesfehérvárott” — főiratú pecsétnyomot csináltatott. A dolgot kinos szenzációt keltett a városban.

Az ifjúság munkálkodása. A főiskolai magy. irod. önműző társulat írott lapjából, a „Heti Közöny”-ből, eddigelé 6 szám jelent meg, változatosabbal változatosabb tartalommal. A jelen iskolai évben Csécsy Imre 4 th. szerkeszti. Főbb munkatársak: Beke József, Csapó Péter, Harangi József, Szabolcska Mihály, Tóth József, Veres Géza. A lap most a XXVIII-ik évfolyamát éli, első szerkesztője 1857-ben M. Kovács Gyula, a korán elhunyt, tehetséges ifju költő volt. Minden évfolyam — szép kötésben — meg van az ifjúsági könyvtárban.

Tiszai-utazás. A főiskolai tanári kar a tanári szobátban kifüggesztette a Tisza Karczkepet, e szep példán letbuzauiva aztan a főiskolai ifjúsági olvasókör bizottsága is kifüggesztette a Tisza K. arczképet az olvasó terem falára, a II-ik Rákóczi Ferencz képe melle, még pedig (s ezt igen helyesen tettem) fekete-sarga keretben. O tempora, o mores! Ezen államcsinyt azonban ugy vitték keresztül, hogy akkor hirdettek bizottsági gyűlést, midőn az az bizottsági tagok, kik e különös tény elismerték volna, elfoglatásuknál fogva nem jelenhettek meg a bizottsági ülésen s nem is tudattak velők, hogy mily indítvány fogott tenni. Bentlakó deakok beszélnek, hogy egykor, a szellemek órájában, ily párbeszéd folyik a két arczke között: Rákóczi: „Miert kerültem mellem, te jesusitak nagymestere!” — Tisza: „Csak azért nagyságos fejedelem, hogy példából megtanulja az ifjúság, minőnek kell lenni, az én példamból pedig megtanulja: minőnek — nem kell lenni!”

Odry Lehel és Dálnoki urak, a budapesti magyar királyi opera tagjai, mint a kiket ezen európai színonaui műintezetünk a Foltényi-jubileumra képviselőül kiküldött, a ma esti gyorsvonattal érkeznek Debreczenbe. Odry Lehel a felvonásokozkban, holnap este részleteket fog énekelni az „Álarczos bán” és „Herodiás” cz. operákból; valószínű, hogy a közönség óhajára néhány magyar népdalt is el énekel. — Megemlítjük, hogy nagy nevű művésznőnk Sz. Priella Kornelia urhölgy, igen szép levélben gratulált Foltényinak.

Nyilvános közönet. — A Fröbel-gyermek-kert javára a legközelebb mult szombaton tartott tombola-sorsjáték nyeresemény tárgyához özv. Borsos Ferencznek. Seidl Paulin urnő két virágvázat, Beke László ur pedig két virág-kosárrkát, voltak szivesek ajándékozni. A jótékony czél érdekében tett szives adományokért fogadják mindketten hálás közönetünket. — Hogy eme táncszertély és tombola erkölcsi és anyagi haszon tekintetében egyiránt

sikerültnek mondható, az főképen azon szép és, kedves hölgyek érdeme, kik a tombola jegyek elárusításában oly nemes buzgalommal fáradoztak. Név szerint megnevezhetnők öke; azonban mi úgy véljük, hogy helyesebben tesszünk, ha önzetlen fáradozásukért így névtelenül fejezzük ki köszönetünket. Hiszen mindeuik résztvevő megnyeri a maga jutalmát ama tudatban, hogy ő is egyik azok közül, akik részvételük által a sikert biztosították. És ez a legszebb jutalom; — szebb, mint volna a megnevezés a mi köszönetünk nyilvánításakor Fogadják hát a nemes czél érdekében tett fáradozásaikért így névtelenül, egyenkint és öszszesen hálás köszönetünket. Debreczenben. 1885 deczemb. 8. — A rendező bizottság.

Vendégülében. A (asztaltársához) Szeretnék dohányozni, milyenek itt a szivarok, B. Ha sőt iszik mellette az ember, megjárják. A. És a sör? B. Szivarozni kell hozzá, akkor csak hagyján.

Színház. Tegnap este Tóth Kálmán történeti vigjátéka: „A király házassága” adatot Különös, hogy míg kétes becsű darabok legálább félig, sőt néha egészen is megtöltötték a házat, addig tegnap a nézőtér csak úgy kongott az ürességtől. E darab pedig mind belbecsű, mind pedig a miatt, hogy ritkán van alkalmunk látni, megeredemle volna a telt házat. Nagy Lajos házasságát tárgyalja Erzsébettel, a boszniai bán leányával. A bonyodalmat az idező elő, hogy Fiori velencei hercegnő szeretne magyar királynővé lenni, s e célból felhasználta két udvari papot, kik alkirek terjesztése folytán arra akarják bírni a királyt hogy hagyjon fel a Velenczével folytatott háborúval s a cseh király ellen indítson hadat.

Házánk s a külföld. Erényörög egyesület. Irányi Dániel tudvalevőleg megpendítette az eszmét, hogy az erkölcsök emelése céljából, egy, az egész országra kiterjedő erényörög egyesület létesítessék. Ide vonatkozólag egy javaslatot is dolgozott ki, melynek tárgyalására számos képviselő és a magánélet több kitűnőségét meghívta. A meghívottak Pechy Tamás elnöke alatt tartottak első tanácskozásukat a képviselőház egyik termében. Irányi itt ismét elmondta, hogy mi a célja a tanácskozásoknak, azután pedig benyújtotta a létesítendő egyesület alata készített tervezetét. Hosszabb beható eszmecsere után a gyűlés egy négy tagú bizottságot küldött ki a javaslat tüzetes megvitatására véget. A bizottság tagjai lettek: Irányi Dániel, Horváth Boldizsár, Gondócs Benedek és Bartha Miklós.

Pikantéria a statisztikában. A Roma című újság, egy különben egészen komoly olasz lap, meglehetősen hihetőnek tetsző történetet beszél el egy Granata Magdolna nevű apulai parasztnőről. Ez az asszony összesen 62 gyermeket hozott világra, köztük 59 fiút, részint holtan, részint elevenen. — Első alkalommal — akkor már 28 esztendő volt, — csak egy fia született, de második alkalommal már egyszerre hat (!) fia, harmadszorra öt, azután három, és azután két leánya született egyszerre. 1873. okt. 25 diki óta 39 fia gyermeke született. A 62 gyermek közül 22 van életben. Granata Magdolna most is a legjobb egészségben van, noha csak a múlt hetekben született ismét egyszerre négy gyermeke. Vajon mikor lesz már ebből a Magdolnából — bűnbánó Magdolna?

Rövid hírek. Földrengés történtek e hó. 4-en delután Kopácson; a lökések nyugotról kelet felé vonultak erős földalatti moraj kíséretében. Az állatok közt nagy volt a riadalom a rengek alatt. — Hagymáz pusztit a szegeden állomásozó közös hadseregbeli csapatok közt. — Hadat üzent a „zongora-bacillus”-oknak a Weimar város tanácsa olyan módon, hogy rendeletet adott ki, mely szerint zongorázní csak csukott ajtók és ablakok mellett szabad. Soká eljen a derek varostanács. — Agyonlőtték a falurósszát az ablakoknál Nagy-Budamér baranyamegyei községben; az illető neve Prekoldrovac Száva volt s a falut igazgatóval évek óta rettegésben tartta. — 500 ezer frank tiszteletdíjat kötött ki magának Patti Adel európai bucsu körútjáért; a díj első felét Budapesten fogja megkapni a diva. — Agyonlötték magát Ersekújvárott egy Illing Béla nevű III-ik gimnáziumi osztályu tanuló. — Meggyuladtak a ruhái Renkin bécsi beiga főkonzulnak s az erkezet hírek egyike szerint a kaput egési sebekbe bele is halt; a szerencsétlenség keletkezésének okáról mit sem tudnak, mert a főkonzul egyedül volt a szobájában s csak kialsáira rohantak be hozzá és ott kivüle semmi sem egett. — A gyapjuapostol Jäger dr. egy nemes lap szerint 200 ezer márká osztaleket kap a vele szövetségzett gyapjujáraktól. — 60 ezer forintért vettek meg a Kubiinka-fele új antalgólyi üveggyárat a Kubiinka Geza kiskoru gyermekei részére. — Rabolók törték be a napokban Mrziavodica (Horvátország) község tethető lakójához s rejtendő kincsek után 3 ezer forintot raboltak el tőle. — Agyonvágta fejszével a felesége kedvesét Tenkén az ottani kovácsmester; az eset nagy szenzációt keltett a környéken. — Fehér bolle. Genuában egy tizenötösörös háziur halt meg, a ki végreudeleiben alitólád megbagyta, hogy lakói élethosszán lakhasanak házaiban — ingyen. Szinte hihetetlen. — Köteles Mihály, a magyar igazságszolgáltatás mártírja, előttét hálal kérvényt nyújtott be az igazságügyminiszterhez, a melyben a rabartási költségek megterítését kívánta, de a miniszter nem méltatta válasza a kérvényt Köteles most bír szerint a képviselőház elé fogja vinni az ügyet. — Letartóztattak egy jogászt Székesfehérvárott, mert az ottani betűvesőnél minden meghatalmazás nélkül „M. kir. adóhivatal Székesfehérvárott” — főiratú pecsétnyomot csináltatott. A dolgot kinos szenzációt keltett a városban.

Tiszai-utazás. A főiskolai tanári kar a tanári szobátban kifüggesztette a Tisza Karczkepet, e szep példán letbuzauiva aztan a főiskolai ifjúsági olvasókör bizottsága is kifüggesztette a Tisza K. arczképet az olvasó terem falára, a II-ik Rákóczi Ferencz képe melle, még pedig (s ezt igen helyesen tettem) fekete-sarga keretben. O tempora, o mores! Ezen államcsinyt azonban ugy vitték keresztül, hogy akkor hirdettek bizottsági gyűlést, midőn az az bizottsági tagok, kik e különös tény elismerték volna, elfoglatásuknál fogva nem jelenhettek meg a bizottsági ülésen s nem is tudattak velők, hogy mily indítvány fogott tenni. Bentlakó deakok beszélnek, hogy egykor, a szellemek órájában, ily párbeszéd folyik a két arczke között: Rákóczi: „Miert kerültem mellem, te jesusitak nagymestere!” — Tisza: „Csak azért nagyságos fejedelem, hogy példából megtanulja az ifjúság, minőnek kell lenni, az én példamból pedig megtanulja: minőnek — nem kell lenni!”

Odry Lehel és Dálnoki urak, a budapesti magyar királyi opera tagjai, mint a kiket ezen európai színonaui műintezetünk a Foltényi-jubileumra képviselőül kiküldött, a ma esti gyorsvonattal érkeznek Debreczenbe. Odry Lehel a felvonásokozkban, holnap este részleteket fog énekelni az „Álarczos bán” és „Herodiás” cz. operákból; valószínű, hogy a közönség óhajára néhány magyar népdalt is el énekel. — Megemlítjük, hogy nagy nevű művésznőnk Sz. Priella Kornelia urhölgy, igen szép levélben gratulált Foltényinak.

Nyilvános közönet. — A Fröbel-gyermek-kert javára a legközelebb mult szombaton tartott tombola-sorsjáték nyeresemény tárgyához özv. Borsos Ferencznek. Seidl Paulin urnő két virágvázat, Beke László ur pedig két virág-kosárrkát, voltak szivesek ajándékozni. A jótékony czél érdekében tett szives adományokért fogadják mindketten hálás közönetünket. — Hogy eme táncszertély és tombola erkölcsi és anyagi haszon tekintetében egyiránt

Az én szavaim gyöngésében ne keressek Uram azt a melegséget, a melylyel a sirból föltámadt Lázár közöni önöknek megbecsülhetetlen szeretetét!

Muzsák.

A m. tud. akadémia II. osztálya tegnapelőtt delután ülést tartott Wenczei Gusztáv elnökelete alatt, a melyen két felolvasás tartatott. Az első felolvasó Hájnik Imre r. tag volt, a ki a középkori magyar perjogban szokásos okmánybizonyítástról érkezett, érdekes adatokat hozva föl a középkori okiratok különböző formáiról, jelentőségéről és bizonyító erejéről. A tetszéssel fogadott felolvasás után Szilinski Mihály l. tag az 1646-iki tokaji tanácskozományról tartott előadást s eddig nem ismert adatok alapján fejtegette az csendes harezot, a mely a budai békekötés pontjainak mikénti végrehajtása fölött folyt Tokajban.

Dajkakönyvecskére hirdet előzetést Eötvös K. Lajos. E könyvben a szerző nevelési eszméket és irányelveket szádekozik adni, gyakorlati példákkal, könnyed, tárczyszerű stílyal megvilágítva. Tanácsadó lesz a szülőknek, kedves olvasmány a gyermekeknek. Ára 30 kr, mely összeg f. hó 20-ig a szerző lakására (Vámház-körút 10 sz. II. em.) küldendő.

Közgazdaság. Budapesti sörtesvásár. Kőbánya dec. 6. Az üzlet szilárd. — Magyar urasági öreg nehéz 44.—45.—frt, magyar uraság fiatal nehéz 47.—47.50 frt, magy. uras. fiatal közép 47.50—48.—frt, magy. uras. fiatal könnyű 43.—45.—frt, magyar szedett közép —.—frt, magy. szedett könnyű —.—frt, romániai átmeneti bakonyi nehéz —.—38.1/2 frt, rom. átmeneti eredeti közép —.—frt, szerbiai átmenet nehéz 44.—45.50 frt, szerb. átmeneti könnyű 44.—45.50 frt, hisz. vasutról mázsálya 30.—33.—frt, hisz. 1 fél éves elősúlyban 40% —.—frt, hisz. két éves elősúlyban —.—frt, makkos sörtes elősúlyban, 46% levonással 45 frt. Az árak hízlat sörteseknél páronkint 45 kiló és 1% os levonással métermázsánkint értendőek. Romániai és szerbiai sörteseknél, melyek mint átmenetiek adtak el a vevőknek, páronkint 3 arany várn fejében megtérítették.

Szenzációs elfogatás. Dr. Engländer Ede, tekintélyes fővárosi ügyvéd a töröcz-szent-mártoni szolgabírói hivatal távirati megkeresésére a főispányságot letartóztatta. A letartóztatásra névze Justh György töröczmegeyi főispán kereste meg a szolgabíróságot. Justh régebb idő óta üzleti összeköttetésben állott Engländerrel, ki pézsközvetítésben is foglalkozott. Legutóbb a főispán egy 6000 flos váltót helyeztet el Engländernél, pár nap előtt ez a váltó lejárt, a főispán azonban meg a lejárat előtt elküldte a részletet és az új váltót a prolongációra. — Nagy meglepetésére felszólítást kapott egyik helybeli banktól, hogy az ott 6000 flos frtos és már lejárt váltóját egyenlitse ki, vagy fedezetről gondoskodjék. Miután Justh nem hatalmazta fel Engländeret, hogy váltóját piaczra vigye, de mert azonkívül a prolongációhoz szükséges új váltót elküldte, abban a netezben volt, hogy a banknál levő váltó hamisított. — Ezt a nézetet táviratilag közli a bankkal és onnan viszont azt az értesítést vette, hogy a kérdéses váltót Engländer számoltatta le. — A főispán kérdőre vonta távirát: „aton ügyvéd-jét, a ki a 6000 flos váltót még tegnapelőtt delben visszavonta a banktól és d. u. 3. ó. azt sürg. Justh főispánnak, hogy ne tegyen semmit, az ügy rendezve van, és segédje, dr. Weisz Miksa a reggeli vonattal utazik Töröcz-Szent-Mártonra a kifuztetett váltóval. Ugy látszik, hogy e táviratot a főispán nem vette figyelembe és megtette a följelentést a szolgabíró-ágnál. Engländer egy rendőrtiszviselő és egy polgári biztos tartóztatták le. Az élet deien már tu levő ügyvéd megütődve követte a törvény embereit, kik nem engedtek meg, hogy nevével beszélhesen. Az esti órákban Unger Ignác ügyvéd megjelent a főkapitányságnál és 10,000 flos jótállást ajánlott Engländerért, de ajánlatát nem fogadták el.

Nagy betörés Bécsben. Granichsteden fele betörés városzerte nagy izgottságot keltett. Sokan azt hiszik, hogy a betörést ugyanazon nemzetközi betörőbunda követte el mely Budapesten és Brüsszelben már régebb idő óta garazdálkodik. A bécsi rendőrség már az ellopott tárgyak igen hosszú jegyzeket is közlé tette. Legértékesebb volt ezek között egy 236 drágakövel kirakott igazgyöngygyűrű 9000 flos értékben. egy 303 kövel kirakott igazgyöngy nyakék 4500 flos értékben, egy gyémánt nyakék 800 flos értékben, s ezenkívül igen számos százakat érő ékszer.

Színház. Holnap, csütörtökön, Foltényi Vilmos jubileuma és bucsufölleptül, Ajtayné Szabó Pepi urnő műkedvelőné, és Odry Lehel ur a m. kir. operaszínház elsőrangú énekművésze közreműködésével, bérlétszűnetben adatik: „A PELESKEI NÓTARIUS.” Eredeti bohózat 4 felvonásban. Legközelebbi előadás: „A háziasítók” mulattató vigjáték kerül színre.

Felelős szerkesztő: Gáspár Imre. Kisdó: Kutasi Imre.

Minden hasonló készítménnyel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacso-
mentések minden ártalmas anyagot, a legnagyobb eredményre felhasználva az al-
testi szervek betegségeinél, könnyen használt és vértisz-
tító; egy gyógyszer sem kedvezőbb és a mellett egészen ártatlanabb

székrekedéseket

lekedzeni a legtöbb betegségeknek a biztos forrását, a czukrázatok alakja miatt még gyermekek is szívesen veszik. Ezen labdacso-
nyitványt nyert, udvari tanácsos Pitha tanártól lettek kitüntetve.

Egy doboz 120 labdacso-
t tartalmazó 15 kr. Egy henger, mely 8 do-
bozt, tehát 120 labdacso-
t tartalmaz, ára csak 1 frt o. é.

ÓVÁS! Minden doboz, a melyen a cég: gyógyszerár „zum heiligen Leopold“ nem áll és a hátsó oldalán védjegyünket nem hordja, egy hamisítvány, melynek megvételétől a közönség óvatik. Igen figyelni kell, hogy ne egy rossz, semmi eredményt nem bír, de épséggel ártalmas készítményt kapjanak. Határozottan kell kérni: Neustein-féle Erzsébet labdacso-
kat; ezek a borítékon és használati utasításon az itt látható aláírással elvannak átva. — Főraktár: Bécsben Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Neustein Ph., Belváros, Ecke der Planken und Spiegelgasse. — Raktár Budapestben Török József gyógyszer., Debreczenben Rothschnek V. Emil és Göll Nándor urak gyógyszerárjaiban.

*Neustein-Féle
Gyógyszerár*

Arany és ezüst érdeméremmel, valamint diszokmánnyal jutalmazott különleges karlsbadi

Becher-féle angolkeserűt,

kitűnő, az emésztést elősegítő ital, mely felette kedves kesernyész ízzel bír, ajánl

BECHER JÁNOS,

likőr-gyára

KARLSBADBAN.

Alapított az 1807-dik évben.

Kapható az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában

Az üzleti c. égre szigorúan ügyelni kéretilk.

ENC SILLAG ANNA.

óriási hosszúságú Loreley-hajammal, mely az általam feltalált haj-növesztőkenés következtében, 14 hó-
napalatt 185 cmtr. hus zaságot ért el és oly sűrűn nőtt, hogy annak súlya miatt három fontot már is ki-
kelett vágni.

Ezen haj növesztő kenés a leghíresebb szak-
férnak és orvosi fakultások által elemezve, nem-
csak teljesen ártalmatlannak, de a maga nemében ki-
tűnőnek is találtatott. Nővelni ugyanis a hajak nö-
vesztő képességét erősíti a haj alapot s a legbiz-
tosabb mód a haj megtartására, valamint kopasz
fej, ritkás bajusz és haj ellen is kitűnő hatásának
bizonyult.

CSILLAG ANNA

Küldemények minden világrészbe, az összeg előle-
ges beküldése mellett, vagy utánvétellel eszközöltenek,
**Csillag et comp, Budapest, Király-
utca 26. szám.**

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. Emil ur
gyógyszertárában.
Ára köcsögönként 50 kr., 1 fr. és 2 frt használati
utasítással.

73. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom
készítményeinek.
Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben
Kötelezettség és engedély nélkül
készpénz fizetés mellett.
Zsákkal együtt.

AB. Asztali dara nagy és apró szemű	100 kiló	18.20
C. Szinte közepeszerű		17.20
0. Királyliszt		17.60
1. Lángliszt		17.—
2. Montliszt		16.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		15.40
4. 2-od		14.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		13.40
6. Szinte 2-od		12.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső		11.80
8. Szinte 2-od		10.80
8 1/2. Barna 1-ső		9.—
9 1/2. Szinte 2-od		6.60
9. Lángliszt		6.—
10. Veres liszt		—
11. Finom korpa zsákkal		3.80
zsák nélkül		3.40
12. Durva korpa zsákkal		3.40
zsák nélkül		3.—
Simán őrlött liszt zsákkal 475 kg.		8.40
zsák nélkül		7.80
Dara és liszt 25 kl. zacskókba, 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább Debreczen, 1885. október 11.		
A zsákok súlytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve:		
A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.		
10 11. 12.		50
Sima liszt		75

III. Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírrá teszi, hogy Kovács Gábor tömeggondnok végrehajthatónak vagyomb. Goldstein Mór végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék területén lévő és Debreczen városában fekvő 2307. sz. tjkvben A. I. 1., 2. rendszámú ház és ennek ondódi földjére az árverést 4250 frtban ezen-
nel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi január hó 2-ik napján d. u. 3 órakor a kir. tör-
vényszék árverési termében megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapi-
tott kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10 %-át
készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a.
kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-
sában kijelölt óvadékképes értékpapir-
ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál előleges elhe-
lyezéséről kiállított szabályszerű elősmer-
vényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1885. évi nov.
16-án.

A debreczeni kir. törvéuszek mint
telekkönyvi hatóság.

Szőgyéni,
elnök. Szabó,
aljegyző.

KITÜNTETÉS
SZEGED
éremmérel
1876.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KÁROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;

diszmuveket arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKET;

disznes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászati köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítottatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő **DEBRECZEN** cz. hur-
lapban a legolcsóbban számítva közzé teszek.

KUTASI IMRE.
könyv- és könyomda-tulajdonos.

KITÜNTETÉS
LONDON

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KÁROLY ház.

DISZOKLEVÉL
1871-ben.

Előfizetési árak:
Helyben és postán külföld.
Egy évre . . . . . 10 frt-kr.
Fél évre . . . . . 5 frt-kr.
Negyed évre . . . . . 2 frt-kr.
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét Hlétővá-
den közönségi tőpiaz, Vacsay-
né földmú, a szerkesztőségbe
bérmentve külföldre.
Előfizetési helyben
TELEGDI K. LAJOS és IG.
OSÁTHY KÁROLY könyv-
nyomdájában és a kiadóhí-
vatalban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában s a postahivatalok
nyomdájában.

A köpenyeforgó

Jellege: Igyunk nagyur, nem
(K. B.) A páten-s-
dön kerülő uton akarta beve-
a magyar protestantizmusna
megvihatatlan sánczait, Ti
akkor még fiatal ember, volt
bak egyike, ki a protestan-
mére sietett, mert jól tudta
lönben akkor egész Magyar-
hogy a magyar protestantiz-
azonos Magyarország szabads-
emeiő jelenet színhelye volt a
templom. Ott ültek hosszú sor-
legjobbjai s merész hangon,
énekelték: »Te benned
eleitől fogva. . . . .

Belépett a hívők közé
tos, sápadtan, mint az őszi
hangon, mintha érezte volna
megalázó voltát, mondá: »A
parancsolom: oszoljanak szét.
Tiszta K. kiáltá vissza le-
»Nem oszlunk, csak azért is
gyűlést!

A gyűlést meg is tartot-
védve a protestantizmuszaba
Tiszta Kálmán saját nag-
ugyan el lehetne őt fogad-
s á g n a k) alapköveit akkor
nepelték, mint a protestanti-
együtt a magyar szabadság-
midőn a hatalom látta, hogy
kibékítése nélkül állása tartha-
országgyűlés összehivatott: T
ellenzéki pártvezér merészen
Ferencz alkudozó, nemzeti je-
politikája ellen s népszerűsége
nőtt.

A népszerűséget azonban
zete hasznára fordíthatott volt
a hatalom mosolyával. Pá
lett, — elveit feladta s mos-
elvek ellen küzd, melyeknek z
kor fennen lobogtatta.
Betelt rajta a ledől-
regéje. Magas hegy tete-
büszke szobor, egyik kezét
zászló, másik kezében háborui
a magasból a mocsárba, hol
ingoványának undok férgel.

Mert csak akkor, csak
nagy, míg a nemzeti függetle-
állott, s mióta e talajt felcser-
lom sikamlós márványburkolat-
nyé, liliputi kicsinynyé törpült.
Az a Tiszta Kálmán, ki e
testantizmus s a magyar füg-
védelmére kelt, régen meghalt.
ezelőtt 10 évvel ülték meg.
Kálmánt megsirattuk, a mosta-
mánt még inkább sirathatjuk,
Az ő köpenyeforgatása
egész politikai életünket. Péld
is rossz utra térített s a po-
hagyottság nálunk már valós-
vált, — s azok, kik ezt elk-
csak nem is szegyenkeznek mi-
mint a festett arczu kéjléányo-
dicsekednek vele.

Régibb politikai életünk-
elreit feladta, politikai
lón.
Ott van Felsőbüki Nagy
zászlaját cserben hagyta s ez
ország közvéleménye elítélte.
tikai renegát nem lefelé, hanem
bukik!
És még mentésget is talá-
guk számára a politikai rene-
Kálmán például a decz. 7-ki-
sen többek közt így nyilatkoz-
»En elismerem a
mennyre tessék is-
gyó, vagy elvtagad-
zéssel illetni, — is-
mit már mondtam eg-
mondani fogom mind